

eller andre takster i de enkelte nuværende stats-havne.

Spm. nr. S 2532

Til trafikministeren (5/7 99) af:

Ole M. Nielsen (KRF):

»Hvilke principper gælder for fastsættelse af skibs- og vareafgifter samt personbil- og passagerafgifter for de danske statshavne?«

Svar (16/7 99)

Trafikministeren (Frank Jensen, fg.):

Indtil 1991 fastsatte Trafikministeriet *ens skibs- og vareafgifttakster* i alle danske trafikhavne, herunder statshavnene.

Taksterne var i sin tid fastsat på grundlag af regnskaberne for de 22 største trafikhavne med sigte på, at havnene gennemsnitligt kunne opnå regnskabsmæssig balance under hensyntagen til nødvendige nyinvesteringer.

Efter vedtagelsen af lov nr. 316 af 16. maj 1990 om trafikhavne m.v. blev efter en overgangsperiode gennemført fri takstfastsættelse med virkning fra den 1. januar 1995. Taksterne i landets trafikhavne er nu forskellige.

For statshavnene bevarede i princippet de hidtidige takster, idet disse dog årligt er forøget med den stigningsprocent, som Finansministeriet generelt fastsætter for statens driftsindtægter. Esbjerg Trafikhavn er dog i en forsøgsordningsperiode blevet bemyndiget til selv at fastsætte taksterne.

Personbil- og passagerafgifterne blev indført i statshavnene den 1. januar 1989, som et led i bestræbelserne på at forbedre statshavnenes samlede økonomi.

De i 1989 indførte takster for personbiler og passagerer har ikke siden været ændret.

Spm. nr. S 2526

Til kirkeministeren (2/7 99) af:

Poul Nødgaard (DF):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give i forbindelse med den præstegård, der påtænkes

etableret i Nyråd ved Vordingborg, og finder ministeren, at udgifterne til etableringen stemmer overens med ønskerne om en opbremsning i de kirkelige udgifter generelt?«

Begrundelse

I Nyråd ved Vordingborg har menighedsrådet for 1 mio. kr. erhvervet en ejendom, der for en pris af yderligere 5,2 mio. kr. skal ombygges til præstegård og menighedshus. Den samlede pris bliver altså på 6,2 mio. kr.

Dette er efter spørgerens opfattelse et frådseri med offentlige midler, specielt når man tager i betragtning, at der ingen kirke er i området.

Hertil kommer også, at man ikke holder sig til cirkulæret om indretning. Heri anføres, at konfirmandstuer højst må være på 95 m², men i det aktuelle tilfælde bliver den på 177 m². Også selve præsteboligen planlægges at blive langt større, end cirkulæret foreskriver.

Spørgeren mener ikke, at udgifterne i den aktuelle sag er i overensstemmelse med ønsket om, at menighedsrådene holder igen på udgifterne, og derfor bedes det af svaret fremgå, om ministeren vil forlange, at man i Nyråd holder sig inden for de bestemmelser, der er angivet i cirkulæret.

Svar (12/7 99)

Kirkeministeren (Marianne Jelved, fg.):

Jeg er ikke umiddelbart i stand til at give oplysninger om sagen, som ministeriet ikke har været involveret i.

Det er det lokale menighedsråd, der træffer beslutning om køb, opførelse og ombygning af tjenestebolig for en præst. Menighedsrådet skal indsende tegninger med beskrivelse og tilbud på opførelse eller ombygning af tjenestebolig til stiftsøvrigheden til godkendelse, ligesom finansieringsplan skal godkendes af stiftsøvrigheden efter indstilling fra provstiudvalget.

Jeg har derfor foranlediget, at der indhentes en redegørelse fra de nævnte lokale kirkelige myndigheder. Når redegørelsen foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.